

denne Maade, ville de faa de største Priser derved, men rigtignok til liden Vaade for Brugeren, naar han skal have en hel Skare af Kjøbenhavnere ud paa sin Grund. Jeg gad nok vide, om Brugerne vilde blive glade derved. Dette er de to eneste Grunde, jeg kan tænke mig til at holde paa dette Princip, for jeg tror, at naar en Fordejsdomsbesidder, der afstaar sin Jord, beholder Jagtretten, saa bør det være, fordi han hunder denne Sport, men ikke fordi han vil gøre sig nogen virkelig stor Indtægt deraf. At drive denne Sport vil jeg virkelig ikke for-mene ham, og vilde i alt Fald være uop-naaeligt for Øjeblikket. Jeg vil sige til de Herrer, som ere mod denne Bestemmelse, at dette, at Jagtretten altid skal følge Livs-fæstet, kan man nok komme ud over. Hvis de vilde gaa ind paa min Tankegang, som jeg her nærmere har udviklet, og hvortil mine Vædringsforslag sigte, vil jeg ikke modsætte mig, at denne Bestemmelse udgaar, naar der da i § 4 bliver taget det Ord „Besiddelsestid“ ud, saaledes at der kommer til at staa, at naar Ejeren tillige er Bruger af Ejendommen, kan han overdrage Jagten for en Tid, men ikke over 5 Aar. Saa vil jeg sige, at det dog er et Frem-skridt, om end kun et lille Fremskridt, fra det bestaaende; men hvis Lovforslaget skal blive paa dette Punkt, som det er nu, tror jeg, at ingen vil paastaa andet, end at det er et Tilbage-skridt fra, hvad vi nu have paa dette Punkt. Jeg vil ikke til nogen Tid være med til en Indskrænkning af den fulde Ejendomsret og Brug af Ejendommen, hvor Almenvællet ikke kræver det, og man kan ikke sige i det foreliggende Tilfælde, at Almenvællet kræver det. Her er kun Tale om noget, som vil være til Fordel eller Fornøjelse for nogle enkelte Personer. Man vil altid finde mig rede til Fremskridt paa andre Punkter, og hvad disse Forhold an-gaar, vil man altid finde mig som en be-stemt Modstander af saadanne Forandringer, idet jeg ikke vil tilbage, men frem. Men forøvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem for Præstø Amts Ake Valgkreds (N. Sage), at jeg er lige saa fuldt Forhandlingsmand som han, og at jeg, som nævnt, er villig til at forhandle ogsaa paa dette Punkt. — Med disse Ord skal jeg anbefale de af mig og andre ærede Medlemmer stillede Vædrings-forslag til Vedtagelse af det ærede Ting.

N. Sage: Den ærede Ordfører ud-talte, at vi formodentlig gensaa Loven fra det andet Ting. Ja, han kunde gerne sige, at det var ganske sikkert, at vi gensaa den, og derfor skal jeg ogsaa gøre mine Bemær-ninger saa korte som muligt, idet jeg an-tager, at Loven maa gennemgaa en ind-gaaende Behandling i det andet Ting. Nu er der jo allerede en lille Efterlæt af 25 Vædringsforslag paa Udvalgets Liste for-uden 5 andre. Jeg kan imidlertid ind-skrænke mig til at tale om et Par enkelte Stykker af dem, idet den ærede Ordfører har gennemgaaet de andre, og jeg, hvor Udvalget er enig, ikke finder Anledning til at komme ind paa dem. Jeg maa saa til-raade det høje Ting at stemme mod Vædringsforslag under Nr. 2 til § 3, der lyder saaledes: „Ved Overdragelsen af Bønder-gods til Selveje eller Arvesætte kan intet som helst Forbehold eller særlige Betingelser vedrørende Jagtretten tages i Købekontrakter, Skøder eller lignende Adkomstdokumenter.“ Det undrer mig lidt at høre fra den Side i Tinget, hvor man ellers sætter saa stor Pris paa Frihed og Selvstyre, at man der vil paalægge Indskrænkninger med Hensyn til Oprettelse af Kontrakter, saaledes som de to Parter kunne blive enige om dem. Det fik nu være, som det vilde, men jeg be-tragter denne Sag, som et fuldstændigt Slag ud i Luften. Det er ikke muligt ved slige Lovbestemmelser at forhindre, at der allige-vel bliver taget Forbehold om Jagten; man behøver blot at oprette et særligt Dokument og i Købekontrakten henvisse til dette Dokument. Forslaget er altsaa et fuld-stændigt Slag i Luften, derfor overflødig, og jeg maa bestemt henstille til det ærede Ting at stemme den ud. Der er et lille Vædringsforslag under Nr. 15, stillet af et enkelt Medlem, som gaar ud paa, at i § 15, Stykke I, 2, ændres „15de“ til „30te“. Jeg tillader mig at støtte dette Vædringsforslag, idet jeg tror, at det vil have stor Betyd-ning, om Harene kunde blive fredede netop i de fjorten farligste Dage, hvor alle og en-hver kommer ud og studer paa enhver Hare, der viser sig; dette Forslag er dog ikke af nogen væsentlig Betydning. — Dernæst er der Vædringsforslaget under Nr. 31 til § 30, der er stillet af et enkelt æret Medlem, det angaar Gendærmerne. Jeg skal selv-følgelig ikke komme ind paa en Diskussion